

Son yıllarda ülkemizde bir hazımsızlık, bir gerginlik ve düşünce kaosu yaşanmakta olup insanlar birbirlerine karşı hoşgörüsüzlüklerine yenilmektedir. Burada ki en büyük neden ise ülkeyi yönetenler olup gerilimi tırmandırmak için adeta özel gayret sarf etmektedirler. Bunun kısa vadede iktidar partisine yaradığı görülse de uzun vadede bu gerginliklerin toplumsal çatışmaları beraberinde getireceği kaçınılmaz bir gerçektir.

Yaşanan gerginlik sürecinin etkileri içerde olduğu gibi yurt dışından da merakla izlenmektedir. Özellikle gezi parkı ve bunun gibi sosyal olayların yansımalarında ki olumsuzluklar ülkemiz açısından hiç de iyi olmamıştır. Hükümet bütün enerjisini iç politika da seçim almaya yönelik bir durum için harcarken komşumuz Suriye ve Ortadoğu politikaların da ki yanlışları ile dünya politik gelişmelerinden kopup kaybeden üçüncü dünya ülkesi olarak varlığını devam ettirmeye çalışmaktadır. Bu konularla ilgili kendilerini uyaran muhalefet partilerini de sadece kendilerinin uygun bulduğu yasaların çıkarılmasında destekçi olarak görüp ve sonrasında “çoğunluk bizde, istediğimizi yaparız” düşüncesiyle hareket etmesi ve anayasal kurumları da hiçe sayıyor olması da toplumsal gerginlikleri de arttırıyor.

Bu gerginlikleri bizim kuşağımız 1980 öncesi yıllarda gördü. Türkiye sağ ve sol diye dış odakların kışkırtmaları ile gençlerin birbirini öldürme ve toplu katliamlar derecesinde gerildi. Bu gerilme yüzünden ülkemiz 68’li ve 78’li denilen en parlak ve yurtsever kuşaklarını kaybetti. Bunların sancılarını toplum olarak hala hissetmekteyiz. İktidar partisi sorunların çözümünde başarısız olduğu an içsel olarak geriliyor ve bunu da bir şekilde tırmandırarak bu başarısızlığını muhalefet partilerine mal etmeye çalışıyor. Bunu kimi zaman söylemlerini sertleştirerek çoğu zamanda kişileri hedef alarak yapıyor. O an ki ruh haliyle ne muhalefet partileri, ne liderleri, ne Anayasa Mahkemesi, ne HSYK, ne hukuk hiç biri fark etmiyor. Bazen hızını alamayıp sınır ötesine de çıkarak dış basın ve dış ülkelerin yöneticilerinin de nasibini aldığını görüyoruz.

İktidar ne zaman sıkışsa gündemi sık sık değiştirme siyasetini başarıyla uyguluyor. Özellikle ekonomik, sosyal ve yolsuzluk sorunlarında dikkati başka taraflara kaydırmayı başarıyorlar. Bizim insanımızın çoğu da dış politikayla ilgilenmediğine göre Avrupa Birlięi ile entegre olmak falan da hikâye... Avrupa Birlięi deyince aklıma geldi biz 17 Aralık 2004 de Avrupa Birlięiyle Brüksel zirvesi sonucu tam müzakerelere başlama tarihi almışken gündüz vakti havai fişeklerle kutlama yaptık. Aradan tam dokuz yıl geçtikten sonra **17 Aralık 2013’de neye girildiğimiz görüldü...** Görüldü de; Bizim insanımızın çoğu bununla bile ilgilenmedi.

Ülkemizde yaşanan gergin siyasetin ortadan kaldırılması görevi hükümete düşmektedir. Çünkü gerginliğin kaynağı oradadır. Günümüz Türkiye’sinde daha çok birliğe, beraberliğe, akliselim düşünmeye ve hoşgörüye ihtiyaç vardır. Gerginlikten ve çatışmadan kim ne kazanırsa kazansın kaybeden ülkemiz olacaktır..

İktidarın bu yaptıkları İngiliz diplomasisinde kullanılan “**ikna edemiyorsan kafaları karıştır**” deyimine tam da uymaktadır. Ne söyleyelim?